Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Δευτέρα 20 Ἀπριλίου 1964

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 84—52
Τουριστ. Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

Ἐν ὄψει πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀνακατατάξεων

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ

Πρόεδρος ὁ κ. Χριστόφορος Στ. Στρᾶτος

Τὸν παρελθόντα μῆνα, ὡς γνωστόν, ὡμίλησεν εἰς Πάτρας ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν κ. Χριστόφορος Στ. Στράτος, ἀναλύσας τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς Πατραϊκῆς κοινῆς Γνώμης. Εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐκτίθεται ἐν συντομερείᾳ τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ Ἑταιρεία Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

Ὁ κύριος σκοπὸς ὑπάρξεως τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν εἶναι ἡ διαπίστωσις καὶ μελέτη τῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ συμβολή εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπιλύσεώς των. Συγκεκριμένως τὸ Γ' Πανελλήνιον Συνέδριον τῆς Ἑταιρίας, ποὺ ἔγινε χώραν εἰς Λάρισαν τὸν Μάϊον τοῦ 1963, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους διαγνώσεις:

Εἰς τὴν ἐποχήν μας συντελεῖται κοσμοδημιουργὸς ἐξέλιξις εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν παγκόσμιον ζωήν. Αἱ ἀπομενωτικαὶ τάσεις ἀρχῆς τῶν Ἐθνῶν καταργοῦν καὶ δημιουργοῦνται δὲ ἐνώσεις πολυδύναμοι, πολυάνθρωποι καὶ πολυεθνικαί. Τὸ ἀναφυόμενον αὐτὸ γίνεται ἰσχυρότερον εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία σαφῶς ὁδηγεῖται εἰς τὴν ἕνωσίν της —οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν κατ' ἀρχάς, πολιτικὴν δέ, ὁπωσδήποτε, εἰς τὸ ἔγγυς μέλλον— διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διαδράσῃ τὴν παγκόσμιον πολιτικὴν ἡγεσίαν.

Οἱ ἱστορικοὶ αὐτοὶ μετασχηματισμοὶ μᾶς ἐπιβάλλουν νέας οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς ἀνακατατάξεις, ποὺ πρέπει νὰ ἐπιχειρηθοῦν μὲ νέαν νοοτροπίαν καὶ ἀποφασιστικότητα. Ὁ λαός μας εἶναι ἕτοιμος διὰ τὸ ἔγχειρημα θέλει νὰ συμμετάσχῃ ἐνεργῶς καὶ δυναμικῶς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν εὐνοϊκῶν πραγμάτων. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἀντιμετωπίζεται στατικῶς τὰ γεγονότα αὐτά.

Εἰς ὀξυτάτην ἀντίθεσιν πρὸς τὰς συνθετικὰς τάσεις τῆς ἱστορίας καὶ πρὸς τὴν ἀντίληψιν προσπαθείας καὶ συνεργασίας πανεθνικῆς, δημιουργοῦνται φοβεραὶ διαστάσεις καὶ διχοστασίαι εἰς τὴν ἐθνικήν μας ζωήν, μὲ κρίσιμον τὴν μεταξὺ Κράτους καὶ πολιτῶν. Τὸ Κράτος μετεβλήθη εἰς αὐτοσκοπόν, ἐνῷ οἱ πολῖται ἔχασαν τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς αὐτό. Ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία λειτουργεῖ πλημμελῶς.

Τὸ Ἐκλογικὸν Σῶμα ἔχει καταδικασθῆ εἰς ἄγνοιαν τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων καὶ ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀντικείμενον πολιτικῶν συναλλαγῶν.

Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀνεπαρκής, διότι πλήττεται ἀπὸ τὴν κρατικὴν ἀστοργίαν.

Ἡ ὕπαιθρος Ἑλλάς — σπονδυλικὴ στήλη τοῦ Ἔθνους — καταρρέει διοικητικῶς, πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἡ αὐτοδιοίκησις ἔχει κερματισθῆ, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ Πρωτεύουσα ν' ἀποτελῇ τὴν «Μητρόπολιν» καὶ ἡ ἐπαρχία τὰς «Ἀποικίας»

Ἰδεολογικῶς δὲν ἔχομεν προσανατολισμόν. Ἐθνικὴ γραμμὴ πλεύσεως δὲν ἔχει χαραχθῆ. Ἐπικρατεῖ ἰδεολογικὴ ἄπνοια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κυριαρχῇ ἡ ἀπάθεια ἔναντι τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων.

Ἀγνοοῦνται οἱ σοφοὶ καὶ αὐστηροὶ νόμοι πολιτικῆς βουλήσεως καὶ ἱστορικῆς δράσεως— πυξίδες τῆς πορείας τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους.

Ἡ Παιδεία ἀσυγχρόνιστος κατὰ τὸ σύστημα, πτωχὴ κατὰ τὸ προσωπικόν, ἀνεδαφικὴ κατὰ τὰς ἰδέας, εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀστοργίας τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἡγεσίας.

Ἡ ἐθνικὴ Οἰκονομία παραμένει ἀπρογραμμάτιστος, ἐνῶ ἡ ἀξιολόγησις τῶν διαφόρων ἔργων εἶναι ἀντιοικονομική. Ἡ Ἔλλειψις συνεργασίας Κράτους καὶ παραγωγικῶν τάξεων ἀποβαίνει καταστρεπτικὴ καί διὰ τοὺς δύο.

Αἱ «θέσεις» τοῦ Γ' Πανελληνίου Συνεδρίου ἀποτελοῦν, βασικῶς, τὸ «πιστεύω» τῆς Ἑταιρίας:

Ὅλοι οἱ πολῖται ἔχουν χρέος ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ πράγματα τῆς πολιτείας. Ὁ ἐφησυχασμός ἀποτελεῖ θανάσιμον σφάλμα. Ἡ συνεργασία Κράτους καὶ πολιτῶν εἶναι, τώρα, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φοράν, ἀναγκαία.

Τὸ ἐθνικὸν ἦθος πρέπει ν' ἀναπτερωθῇ. Νὰ ἑδραιωθοῦν ἐθνικὰ ἰδανικά. Νὰ χαραχθῇ ἐθνικὴ γραμμὴ πλεύσεως. Ὁ πολίτης πρέπει ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ εἰκοδομήματος.

Ὁ βίος ὀφείλει νὰ ἱεραρχηθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς δοκιμασμένας ἀρχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ποὺ δέχεται τὸν πολίτην καὶ τὴν Πολιτείαν ὡς ἑνιαῖον σύνολον ἀρετῶν.

Ὁ νέος ἐθνικὸς προσανατολισμὸς πρέπει ν' ἀποτελῇ ἐναρμόνισιν τῆς εὐημερίας τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν, τῆς κοινωνικῆς εὐταξίας καὶ τῆς πνευματικῆς εὐπραγίας, διότι ἔτσι ἀσφαλίζεται ἡ διατήρησις τῆς ἐθνικῆς μας μονάδος καὶ ἡ παρουσία μας ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Ἡ ἱστορικὴ δύναμις τοῦ ἔθνους ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ὑπάρχει διττῶς: ὡς Ἔθνος διασπορᾶς καὶ ὡς Ἔθνος «κρατικόν». Αὐτὴ ἡ διττὴ ὀντότης καθιστᾶ τὸν Ἑλληνισμὸν παγκόσμιον πνευματικὸν φαινόμενον καὶ αὐτὴ ἐπιτάσσει τὴν ἐθνικήν μας πολιτικήν.

Νέα νοοτροπία πρέπει ἐφεξῆς νὰ διέπῃ τὴν ἐθνικήν μας ζωὴν καὶ αὐτὴ προϋποθέτει ἀνανέωσιν τῶν φορέων τῆς δημοσίας ζωῆς καὶ προώθησιν εἰς τὰς ἐπικαίρους θέσεις, τῶν νέων δυνάμεων. Ἐθνικὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις, σημαίνει ἀξιοκρατικὴν ἀνάδειξιν τῶν ὑπευθύνων ἡγετῶν.

Ἡ Παιδεία, ἀνασυντιθεμένη, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι οἱ Ἕλληνες πολῖται δὲν δικαιοῦνται ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι πεπαιδευμένοι, θὰ ὁδηγήσῃ τὸ Ἔθνος εἰς τὴν ἱστορικὴν, πολιτικὴν καὶ οἰκονομικήν του ἀποκατάστασιν, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις πρέπει νὰ ἑδραιωθῇ ἐπὶ μακροπνόου προγραμματισμοῦ καὶ μὲ βάσιν τὴν συνεργασίαν τοῦ Κράτους μὲ τοὺς φορεῖς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἐντολοδόχους τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἡ οἰκονομικὴ μας πολιτικὴ πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἰσότητα μεταχειρίσεως τῶν Ἑλλήνων φορέων, τῶν ξένων ἐπενδυτῶν καὶ τῶν ἡμικρατικῶν ἐπενδύσεων. Εἰδικὴ ἔμφασις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς «τριτογενοῦς» παραγωγῆς, ποὺ προσιδιάζει εἰς τὸν ἑλληνικόν χαρακτῆρα. Οἱ σύμμαχοι συνεταῖροι μας ὀφείλουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν θέμα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προσφορᾶς τῶν οἰκονομικῶς ὑγιεστέρων πρὸς τοὺς ἀσθενεστέρους. Ἡ Δημοκρατία λειτουργεῖ μόνον ὅταν οἱ πολῖται ἐνημερώνωνται περὶ τῶν κοινῶν.

Ἡ σύγχρονος Δημοκρατία τείνει νὰ καταστῇ Δημοκρατία γνώσεως καὶ ἐνημερώσεως.

Ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν γραμμὴν μεγάλης ἐθνότητος, παραμερίζοντες τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς σκοπιμότητας τῆς στιγμῆς.

Πρέπει νὰ καταργήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἀμνησίαν καὶ ν' ἀπαιτήσωμεν νὰ θυμηθοῦν οἱ σύμμαχοι τὰς προσφοράς μας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐλευθερίας. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διαπιστώνεται ἡ μεγίστη ἀνάγκη τῆς δημιουργίας κομμάτων ἀρχῶν, ποὺ θὰ ἐξασφαλίζουν ἢν διατήρησιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν μας, τὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν φορέων τῆς δημοσίας ζωῆς.

Ὅπλον ἀμύνης κατὰ τῆς κοινωνικῆς ἐπιβουλῆς εἶναι ἡ προσφορὰ καλυτέρων ὅρων ζωῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Τὸ Κράτος ὀφείλει ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν «τραυματισμένην» πίστιν του, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι— καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι— Ἔθνος «ἐπαρχιακῆς» σημασίας διὰ τὴν Πανευρώπην, ἀλλὰ Ἔθνος ποὺ νὰ διεκδικῇ, δυνάμει, θέσιν πρωτεύουσαν εἰς τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ κόσμου.

Μνήμη τῶν νέων τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν εἶναι ἡ μνήμη τῶν μεγάλων καθηκόντων.

Πεποίθησίς των ὅτι ἡ ἱστορία θὰ ζητήσῃ καὶ πάλιν τὴν συνδρομήν μας.

Ὑπόσχεσις: Ἀτεγκτος θὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγών, μὲ βάσιν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν καὶ μὲ τὸ «πιστεύω» τῆς Ἑταιρίας, προσωπικῶν αἰσθημάτων καὶ κλίσεων, μέχρις ὅτου δικαιωθῇ.

ΜΙΜΗΣ ΡΑΛΛΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 77 ••• ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 28-95
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ
ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ
Ἐργασία ἐπιμελημένη
Ἄμεσος παράδοσις, τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ
Ἐμπόριον καὶ ἐπεξεργασία χάρτου
ΧΑΡΤΙΑ - ΧΑΡΤΟΝΙΑ - ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΑΣΕΩΣ
•••
ΕΙΔΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΩΝ
Σελοφάν, δίσκοι, καραμελόχαρτα κλπ.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ
ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

Αὐτοκινητικά ΝΕΑ
Διὰ τοὺς ὁδηγοὺς καὶ τὴν ξυγκοινωνίαν

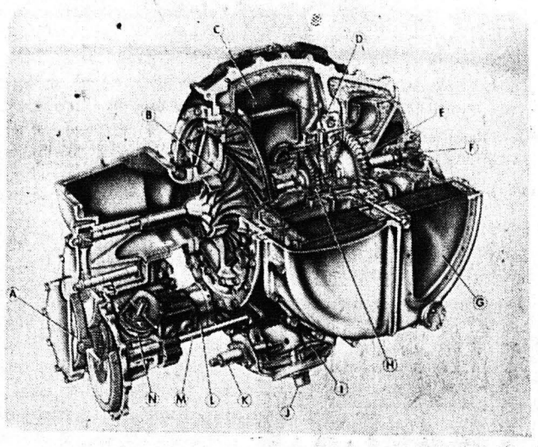

Η ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΚΡΑΪΣΛΕΡ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔγινε εἰς Ἀθήνας ἡ ἐπίδειξις ἑνὸς νέου αὐτοκινήτου τῆς Κράϊσλερ τὸ ὁποῖον διαθέτει ἀεροστρόβιλον μηχανήν, ἱκανήν νὰ τίθεται ἐν κινήσει ἀκόμη καὶ μέ... οὖζο

Εἰς τὴν φωτογραφίαν βλέπη κανεὶς τὰ κύρια μέρη τῆς μηχανῆς τοῦ νέου αὐτοκινήτου.

A. μετάδοσις κινήσεως

B. τροχὸς συμπιεστοῦ ὁ ὁποῖος εἰσάγει καὶ συμπιέζει τὸν ἀέρα.

C. δεξιὸς στροφεὺς ἀναθερμαντῆρος ὁ ὁποῖος μεταδίδει τὴν θερμότητα ἀπὸ τὰ ἀέρια ἐξατμίσεως εἰς τὸν εἰσερχόμενον ἀέρα τροχοπέδησιν

D. ἐναλασσόμενος ἐγχυτὴρ —ζικλέρ—διὰ τὴν τροχοπέδησιν τῆς μηχανῆς.

E. Στρόβιλος διὰ τὴν μετάδοσιν κινήσεως εἰς τοὺς ὀπισθίους τροχούς.

F. ὀδοντωτὸς μηχανισμὸς «γρανάζι» ὁ ὁποῖος μειώνει τὰς στροφὰς ἀνὰ λεπτὸν τοῦ στροβίλου κινήσεως ἀπὸ 1ο εἰς 1

G. ἀριστερὸς στροφεὺς ἀναθερμαντῆρος.

H. στρόβιλος ὁ ὁποῖος κινεῖ τὸν τροχὸν συμπιεστοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαρτήματά του.

I. καυστὴρ ὅπου τὰ καύσιμα καίονται μὲ τὸν ἀέρα.

K. ἀναφλεκτὴρ.

L. γεννήτρια ἐκκινητῆρος — μίζας.

M. ἄξων κινήσεως ἀναθερμαντῆρος.

N. συσκευὴ ἀναφλέξεως τοῦ κινητῆρος.

Περικλῆς Γιαννόπουλος: ὁ συγγραφεὺς καὶ αἰθητικός

Τοῦ κ. Εὐαγγέλου Στρουμπούτα

«Ἔκλεξε ὅσον ἠμπορεῖς τὸν ἀντιφατικές ἀκόμη. τρόπον τοῦ θανάτου σου· ἕνας ὡραῖος θάνατος εἶναι συνήθως ἡ εὐγενεστέρα πρᾶξις τῆς ζωῆς». Ἔτσι ἔγραψε κάποτε ὁ Πολύβιος Δημητρακόπουλος καί ὁ Περικλῆς Γιαννόπουλος ὅπως καὶ στὴ ζωή, ἔτσι καὶ στὸ θάνατο βρῆκε τὸν πιὸ ὡραῖο τρόπο. Τὼρα κοιμᾶται ἥσυχος χωρὶς νὰ βλέπη τὴν δυσαρμονίαν τοῦ κόσμου. Ζήτησε παντοῦ φῶς εἰς τὴν ζωήν, μὰ δέν εἶχε ἀκόμη ξημερώσει, παντοῦ πνευματικὸ σκοτάδι! Ἀπέθανε στὶς 10 Ἀπριλίου τοῦ 1910 ὁ μεγάλος Διδάσκαλος, ὁ προφήτης αὐτός τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως, μέ μιὰ σφαῖρα στόν κρόταφο θέλησε νὰ ἐπισφραγίση ἔτσι τὴν πίστη του στὴν ἰδέα, ὥστε νὰ πεθάνη γι' αὐτήν.

Ὁ Περικλῆς Γιαννόπουλος γεννήθηκε στὴν Πάτρα, ἐδῶ στὸ λίκνον τῆς λευτεριᾶς, στὰ 1869 Ἦταν γυιός τοῦ γιατροῦ Ἰωάννου Γιαννοπούλου ἀπ' τὸ ἡρωϊκὸ Μεσολόγγι. Ἡ μητέρα του ἡ Εὐδοκία Θεοφράστου Χαιρέτη, τέκνον τῆς ἐγκρίτου καί ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Χαιρέτηδων ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἀπ' τὴ μεριὰ τοῦ πατέρα του κληρονόμησε τὸ βαθύ ἰατρικὸ ἐρευνητικὸ πνεῦμα, ἀπ τήν ἄλλη μεριὰ τῆς μητέρας του τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μιὰ ἀγάπη πού ζωντάνευε μέσα του τούς μαρμαρωμένους Βασιληάδες, τὰ ἔπη τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Βυζαντίου, τὴν μεγάλη Ἐθνικὴ ἰδέα, πού θὰ τὴν διακηρύξη ὁ Ἐθνορήτορας αὐτός, μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

Ἐδῶ στὴν πόλη τῶν Πατρῶν τέλειωσε τὶς πρῶτες σπουδές του, γαλουχούμενος ἀπ' τὶς ἱστορικές σκιές τῶν μορφῶν τῆς παλιγγενεσίας καὶ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ Πατρινοῦ τοπίου.

Ὁ ἐπιβλητικός ὄγκος τοῦ Παναχαϊκοῦ, θέριεψε μέσα στὴ νεανικὴ ψυχὴ του, τὴν δύναμη τῆς ἰδέας σάν τὴ δύναμη τῆς φύσης! Κι' ἀπ' τόν ἀπαλὸ φλοῖσβο τῶν κυμάτων τοῦ γαλάζιου Πατραϊκοῦ, ἔνοιωσε τὸ πρῶτο σκύρτημα γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ Ἐπανάσταση πού θὰ Ἑλληνοποιήση τὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ σώση κάθε τι τὸ Ἑλληνικὸ. Μετὰ τὶς πρῶτες σπουδές του γράφτηκε στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἔφυγε ὅμως ἔπειτα γιὰ τὸ Παρίσι νὰ σπουδάση ἐλεύθερες ἐπιστήμες. Ὅταν γύρισε καταπιάστηκε μέ λογοτεχνικές καὶ αἰσθητικές μελέτες καί ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, μελετοῦσε τὴν Ἑλληνικὴ καί μάλιστα περισσότερο τὴν ἀττικὴ φύση. Ὁ ἀρχαῖος πλοῦτος τόν συγκίνησε πολύ, στάθηκε ἀφορμὴ νὰ γράψη ἕνα σωρὸ αἰσθητικὰ καὶ σατυρικὰ ἄρθρα, γιὰ τὰ ὁποῖα χαρακτηρίσθηκε σάν νεωτεριστής καὶ δυνατός. Ἐδημοσίευσε «τὸ νέον πνεῦμα» καὶ τὴν «Ἔκκλησιν πρός τούς νέους». Εἶναι ἀλήθεια πὼς τὸ δεύτερο πέρασε ἴσως ἀπαρατήρητο, χωρὶς σχόλια καὶ ἐπικρίσεις, ἐνῶ τὸ πρῶτο κίνησε ἕνα πλῆθος κριτικές καί ἀντιφατικές ἀκόμη.

Ἔζησε σάν μοναδικός, σάν ξεχωριστός ἀπ' τούς πολλούς ὑπῆρξε ὁ θιασώτης μιᾶς δράσης μιᾶς ἀναγέννησις τοῦ Ἔθνους. Ὁ Βλάσης Γαβριηλίδης ἔγραψε. Γνώρισα τόν Ἄτλαντα μιᾶς φιλοσοφίας, ἑνός συστήματος.

Ἐνῶ ὁ Ἰωάνν. Δραγούμης λέγει. "Οταν διάβαζα τὸ βιβλίο τοῦ Περικλῆ Γιαννόπουλου ἦταν σάν νὰ φυσομανοῦσε μέσα μου καὶ τόν ἐλευθέρωνε.

Ἀγάπησε τὴν Ἑλλάδα ὅσο κανεὶς ἄλλος καὶ ἐρωτεύτηκε παράφορα τὴν ὁμορφιὰ της. Ἀγόπησε τὰ βουνὰ, τὰ λαγκάδια τὶς ρεματιές μέ τὰ τρεχούμενα νερὰ, τὰ δάση μέ τὸ γλυκὺ τραγούδι τῶν πουλιῶν, τὸ βρέχο τῆς Ἀκρόπολης, ὅλους τούς ἀρχαῖους θησαυρούς, τόν γνώρισαν ὅλα τὰ μονοπάτια, οἱ δροσιές, τὰ Ἑλληνικὰ ἀκρογιάλια πού μέ τὴν πνοὴ τοῦ ἀγέρα, τραγούδησε τὸ μοιρολόϊ τῆς φυλῆς. Ἔνοιωσε τὴν αὔρα μέ τὴν μυρωδιὰ τῆς ἀλμύρας, κατ ἀπ' τὸ καλοκαιριάτικο ληοπῦρι νὰ θερμαίνουν τὰ στήθια του, πού ἦσαν γεμάτα ἀπ' τὸ αἴσθημα τῆς ὀμορφιᾶς. Σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ὑπερασπίζει τὰ «ἰδεώδη» τῶν γενεῶν πού μόχθησαν γιὰ νὰ ἀναστηθῆ τὸ Γένος. Ὁ πιὸ φλογερός του πόθος εἶναι, νὰ φτάση στὸ ὕψος ἐκείνων πού μεγαλώνουν τὶς ψυχές μέ τὸ λόγο τους. Τίποτα δέν εἶναι πού νὰ μὴ θέλει νὰ τὰ μάθη, βρίσκεται πολύ κοντὰ τόσο στὸ παλιὸ πνεῦμα, ὅσο καὶ στὸ σύγχρονο, σκύβει πάνω ἀπὸ τὸ ἀτέλειωτο ὠκεανὸ τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας κι' ἀφουγκράζεται τούς ἤχους κάθε καινούργιου κύματος. Μέσα στόν ἄνδρα αὐτόν ὅλα εἶναι συγκεντρωμένη δύναμις καὶ συγκρατημένο πάθος. Θέλει νὰ δράση. Μέσα στὶς εἰκόνες καὶ στήν πεῖρα τῶν περασμένων καιρῶν, καθὼς καί στὸ σύγχρονο πνεῦμα, μπόρεσε νὰ διακρίνη τὸ μεγαλεῖο. Καί βιάστηκε νὰ κάνη ὁ ἴδιος τὸ πείραμα καὶ νὰ συμβιβάση σύμφωνα μέ τὸ μεγαλεῖο αὐτὸ τὴ ζωὴ του. Συναντιέται ὅμως τοῦτος ὁ πόθος, μέ μιὰ ἐποχὴ γιομάτη μικρότητες. Ξυπνᾶ μέσα του ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ μέ τόν πιστικὸ ἰδεαλισμὸ του, ὁ Νίτσε μέ τὸν ὑπεράνθρωπό του, τέλος ὁ Ζολὰ μέ τούς πίνακες τῆς φθαρμένης ἐποχῆς. Ἡ φιλοσοφία ἔτσι ὅπως ἦταν σχολαστικὴ καὶ ἀφηρημένη, δέν ἔχει κανένα ἰδανικό, πού νὰ ἐνώνη τὶς σκόρπιες δυνάμεις. Ἀναζητάει τὴν ἐπικοινωνία τῶν ἰδεῶν, σ' ἕναν κόσμο πού καλπάζει ξέφρενος στὸ συμβιβασμὸ καί στήν μικρότητα.

Τὸ λέει ξεκάθαρα, ὁ Ἑλληνικός λαός βρίσκεται σέ παρακμὴ. Τὸν εἶπαν τρελλὸ, ἦταν πιὸ γνωστικός ἀπὸ ὅλους. «Τῶν πολλῶν εἶναι ἡ φρονιμάδα, τῶν ὀλίγων ἡ ἀντίθεσις». Δέν τόν ἔνοιωσε σε ὅμως κανεὶς, κανεὶς δέν τόν κατάλαβε, ἕνας μεγάλος σέ μιὰ κοινωνία μικρῶν, ἔπρεπε νὰ πεθάνη γιὰ νὰ τούς κάνει νὰ πιστεύσουν, πάντα, αἰώνια, τὸ θεῖον δράμα συνεχίζεται. Μπῆκε μέ τὸ ἄλογὸ του στὰ γαλανὰ νερὰ τῆς Ἐλευσῖνος, ἀγκάλιασε μέ μιὰ πιστολιὰ τήν αἰωνιότητα, ἔτσι τέλειωσε τὴ μεγάλη ζωὴ του τὸ ἐκλεκτὸ τέκνο τῶν Πατρῶν, Πέθανε ὁ Συγγραφεύς καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἡ ζωὴ καί τὸ ἔργο του, θὰ παραμείνουν μοναδικὸ παράδειγμα ἤθους, ἀρετῆς καί ἠρωϊσμοῦ, τῆς ξεχωριστῆς αὐτῆς φυσιογνωμίας πού πέθανε γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ μεγαλεῖο της. Τὰ λίγα τοῦτα λόγια ἔγραψα σάν μιὰ προσφορὰ τιμῆς μέ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἔτους πού ἀφιερώθηκε στὴ μνήμη του.

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΤΑΣ

ΚΟΥΖΙΝΕΣ
ΙΖΟΛΑ
Στὴν
"Ἐξέτρα"
Ἑρμοῦ 22

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
PHILCO
ΜΕ 20 ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
Β. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ & Σια Ρήγα φερραίου 98 Τηλέφωνον 33-74

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΤΙΣ ΑΡΕΣΚΕΙΑ ΣΑΣ
"Μ. ΑΝΤΩΝΕΛΛΗ"
ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ Τηλ. 50-29

Λυόμενα σπίτια

Στὴν πόλι, στὴν ἐξοχή, στὸ βουνό, στὴν θάλασσα

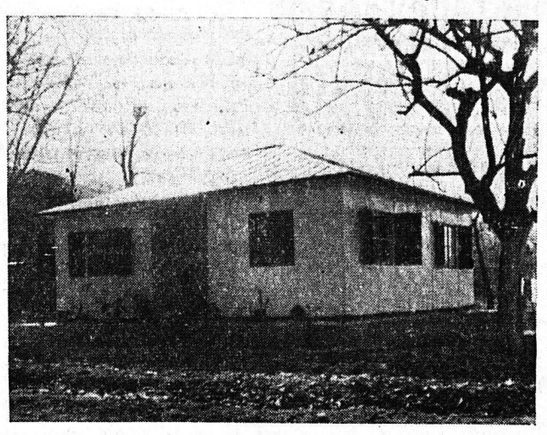

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΣΚΑΡΠΑΣ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 41 Γ' ΤΗΛ. 62—05

Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ τοῦ Ο. Λ.Π. νὰ κηρύσση λόκ — ἄουτ μετὰ τάς στάσεις ἐργασίας τῶν τεχνιτῶν του, προεκάλεσε τάς διαμαρτυρίας τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργαζομένων τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ ἡ Ἄννα Β. Κούτσου, ἐτῶν 17, ὑπηρέτρια. Ὁ Ν. Πιτροπάκης, ἐτῶν 19. Αἰκατερίνη Δ. Τσιμπλάκη, ἐτῶν 21 καὶ Ἀθανασία Λιάκου, ἐτῶν 14' ὑπηρέτρια, κάτοικοι Ἀθηνῶν.

RIELLO
Καυστῆρες ΜΑΖΟΥΤ
Παντὸς τύπου καὶ διὰ κάθε χρῆσιν
ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΓΑΥΚΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΑ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ-ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ κ.λ.π.
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 • ΤΗΛ. 46-72 • ΠΑΤΡΑΙ
ΓΚΡΕΚΑ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ "ΠΕΖΩ"

Τύπος	403)7	ἐπιβατ.	9 ἵππων	Δραχ.	66.000
»	403)CONFORT	»	10 »	»	72.000
»	403)NORMALE	»	10 »	»	75.000
»	404	»	11 »	»	86.000
»	403 ἡμιφορτηγὸν ἀνοικτὸν		10 »	»	65.000
Κυκλοφορεῖ μὲ ἄδειαν 1)2 - 3)4 - 1 τόνν.					
»	404 ST. VAGON		11 »	»	85.000

Πραγματοποιοῦμεν ἀνταλλαγὰς μέ παλαιὰ αὐτοκίνητα ἀδιακρίτως μάρκας
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΕΞΩΛΕΜΒΙΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ "ΤΖΟΝΣΟΝ"
Διαθέτομεν μηχανὰς ἀπὸ 3 ἕως 90 ἵππους καταλλήλους διὰ κάθε σκάφος
Ἀμμορντισὲρ «ΚΟΝΙ» δι' ὅλα τὰ ἐπιβ. αὐτοκίνητα
Ἠλεκτρικὰ εἴδη «ΜΑΡΣΑΛ» δι' ὅλα τὰ αὐτοκίνητα Γαλλικῆς προελεύσεως
Συστήματα φρένων «BENDIX» σερβόφρενα. ἀερόφρενα
Καυστῆρες «KRESKY» διὰ κάθε περίπτωσιν βρασμοῦ καὶ ἑστίας
Ἐξαεριστῆρες «Ἀγγλίας» Οἰκιῶν ἐργοστασίων
Ἀνεμιστῆρες Ὀροφῆς «GROMPTON» Ἀγγλίας
«COOLER» συστήματα κλιματισμοῦ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ — ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΔΕΣ. Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΓΙΟΥ